

SZÉKELYFÖLD

Politikai, társadalmi, közgazdasági és szépirodalmi hirlap.

Főmunkatárs: TÓTH BALÁZS.	Felolós szerkesztő: BIRÓ LAJOS	Kiadó laptulajdonos: IFJ JANCÓSÓ MÓZES
Megjelenik hetenkint 2-szer: csütörtökön és vasárnap. Előfizetési árak: Egész évre 10 korona. Félévre 5 korona. Negyedévre 2 korona 50 fillér. Egyes szám ára 10 fillér.	A lap zellemi részét illető közlemények, Bíró Lajos főgimn. tanárhoz, előfizetési és hirdetési pénzek Ifj. Jancsó Mózes kiadó és laptulajdonoshoz küldendők.	Hirdetmények díjszabása szerint. Apró hirdetések ára: Egy szó 5 fillér, vastagabb betűre 10 fillér. Tíz szóból terjedő apróhirdetésnek ára 50 fillér, csakis előleges készpénz fizetés mellett. Nyilttér sora 40 fillér.

Beköszöntő.

Ezelőtt két héttel, mikor a magyar nemzet a legszomorubb napokat élte s midőn a béke reményének halvány csillaga sem tört át a sűrű, ködteltelt felhőn, szólítottunk fel arra, hogy e lap szerkesztését átvegyük.

Nem szívesen vállalkoztunk e súlyos, nehéz és sok felelősséggel járó feladatra, de mégis úgy gondoltuk, hogy nem szabad kivonnunk onnan magunkat, ahol hazánkért, fajunkért, megyénkért és városunkért tenni, dolgozni, — ha parányit is, — de mégis lehetséges.

Ez a tudat érlelte meg elhatározásunkat, ez erősíti karunkat és acélozza gyenge tollunkat. S most, midőn e szent és magasztos ünnepen először lépünk olvasóink elé, látjuk a kíváncsi arcokat, halljuk a kérdéseket, hogy hát, mit is akartok ti és minő elveket fogtok követni írásaitokban? Ezekre a jogosan feltett kérdésekre felelünk, mert felelni tartozunk. Amint az idegen, új embert csak akkor fogadjuk barátságunkba, mikor lelkének világát, gondolkodásának módját, szívének érzelmeit megismerjük: akként az olvasó közönség is csak akkor viseltethetik bizalommal egy lap iránt, ha azokat az elveket, melyeket a lap követni fog, maga előtt látja és megismerheti.

Hátelsősorban is kijelentjük, hogy ez a lap nem a régi „Székelyföld“, hanem egészen új „Székelyföld“ lesz nemcsak alakjára, hanem belső tartalmára nézve is.

E lapnak iránya a mai nappal teljesen és tösgyökeresen megváltozott, átalakult. Azt az eszmét irtuk zászlónkra, amely az egész nemzet összességének — s nem egy-két embernek, — érzelem világából táplálkozik:

hazánknak függetlenné, nagygyá és hatalmassá való tételét minden téren.

Azért küzdeni fogunk az imént helyreállított alkotmányunknak oly módon való körülhatárolásáért, hogy soha többé olyan törvénytelenések, amilyenek sulya alatt csak az imént nyögött hazánk, meg ne történhesse. Küzdeni fogunk a jogrend, az erkölcsi alap visszaállításáért, mely minden munkálkodásnak első és leg-szükségesebb feltétele.

S midőn alkotmányunk alapozása biztos, szilárd és megdönthetetlen lesz, megkezdjük erre, mint biztos alapra, a független és önálló Magyarország kiépítését, amely szívünknek immár halaszthatatlan és elodázhatatlan vágyakozása.

Társadalmi életünknek ferde kinövéseit, vadhajtasait nyesegetni fogjuk még abban az esetben is, ha nem talán szurós töviseknek néznénk elébe. Személyekkel nem foglalkozunk, de a hol hibát látunk, azt a javítás céljával jó akaratral s ha szükséges, kérihetetlen szigorúsággal tárjuk fel.

Figyelemmel kísérünk és segítünk elő csekély erőnkhez képest minden olyan mozgalmat, mely városunk, megyénk és édes hazánk anyagi és szellemi előrehaladását célozza s szolgálja.

Hathatós törekvésünk leendő közgazdasági állapotainknak javítása, gazdasági önállóságunknak előkészítése s főképpen a székely nép bajainak feltárása és orvoslása. A hazai ipar és kereskedelem fejlesztését ezért egyik legfőbb feladatunknak fogjuk tekinteni. Ugyszintén szolgálni kívánjuk a tanítás és nevelés ügyét is, mert úgy gondoljuk, hogy hazánk felvirágzásának, előrehaladásának fokmérője: a műveltség.

És végül, de teljes örönkéből szolgálni fogjuk városunkat is. Annak haladásáért, fejlődéséért minden lehető elfogunk követni.

Oly lapot kívánunk közönségünknek kezébe adni, amelyben mindenki megtalálja a maga olvasnivalóját. Azt akarjuk, hogy a Székelyföld Háromszékvármegye közönségének kedvelt orgánuma és mielőbb jó ismerőse legyen, amit mindenki, mint a jóbarátot, szívesen fogad.

Ezért igyekezni fogunk, hogy cikkeink mindig tartalmasok és választékosak legyenek és megtartsák azt a hangot, amely egy tisztességes laphoz illik. Amíg egy részről meggyőződésünket mindenkitől függetlenül hirdetjük, addig más részről a személyeskedéstől tartózkodni fogunk, az egy pillanatig sem lesz kenyerünk. Nemesak cikkeinkben, hanem hirrovatunkban is változatosságra törekszünk. Az országos eseményekről, kiadónk áldozatkészsége folytán, mindig a leggyorsabban, az alkalomhoz képest táviratilag is értesítjük közönségünket.

Ezekben körvonaltuk röviden programunkat. Akik ezt helyeslik, akiknek hazánk üdvé szívének fekszik akik ohajtják hazánknak tisztességes és tartós békéjét és ennek nyomában az önálló független, erős és sziklaszilárd Magyarország kiépítését, azok sorakozzanak zászlónk alá és támogassanak anyagilag és szellemileg törekvésünkben, mert csak egyesült erővel dolgozhatunk és érhetünk el eredményt, oly eredményt, melynek hatása nem máról holnapra, hanem hosszabb időre terjed. És ezzel, előadva vezető elveinket, szívének mélyéből üdvözlőjük lapunknak minden egyes olvasóját. *Belépő iparos és kereskedő elő-*

Univ. Med.
Dr. bázedi Kenyeres Arthur, orvos
legfőnököm
Gyógy-Sósórszesz készítménye
Kenyeres Károly
Cognac-, rum- és liqueur-gyárából
BRASSÓ.

A számos orvosi tekintély elismerő nyilatkozata közül, melyek eredetije gyári irodánkban bármikor betekinthető hazánk egyik legnagyobb tudósának, ezelőtt a kolozsvári, most a budapesti egyetem orvosi karának nyilvános tanára Dr. szepesszombati Genersich Antal, m. kir. udv. tanácsos és méltóságának nyilatkozata így szól: „Budapest, 1905. június havában. Az Ön sósórszeszt diphtheritikus hűdések és izomcsúszásoknál a legjobb eredménnyel alkalmaztam és meggyőződésem arról, hogy mindazon betegekben sikerrel használható, melyeknél eddig a Brázy-sósórszeszt szoktuk igénybe venni. Kapható mind-n jobban kereskedésben, gyógyszerárban, raktárban valamint a gyárban is, kis és nagy palackokban az ismert versenytársakon. Minden palack orvosi használati utasítással van ellátva.
Ezen valódi orvosi Gyógy-Sósórszesz utasításaitól a t. c. fogyasztók saját érdekükben óvatnak.
Cimkéik és palackok törvényesen védve!

Lapunk mai száma 8 oldalra terjed.

fizetőinknek, kik egy évre előfizetnek, kiadóhivatalunk azt a kedvezményt nyújtja, hogy hirdetéseiket „Apróhirdetések” című rovatunkban egy évben tizenkétszer, félévi előfizetőinknek hatszor díjtalanul közli, ami a hazai ipar fellendülésének mai korszakában valóban nagy előnnyel jár.

Biró Lajos.

Munkálkodásunkban főmunkatársunkon kívül a következő írói gárda fog támogatni: Asbóth Viktor, Bartalis János, Bálint Benedek, Czirmai Zoltán, Bodor Aladár, Bodor Ákos, Dombó Lajos, Folyovich János, Gáspár István, Koch Sándor, Kovács József, K. Kovács István, Mártonyi Lukács, Nagy Dénes, Nagy Lajos, Révész Cyrill, Szabó Sándor, Török Andor (társadalmi), Török Sándor, Zajzon Sándor (közgazdasági), Vargha Vilmos.

Azt hisszük, hogy ez a díszes névsor elég bizonyíték arra, hogy lapunk egy igazán komoly, elsőkelő színvonalon álló lap kíván és akar is lenni. Ezért kérjük is a közönség pártfogását.

Előfizetési feltételeink: Egész évre 10 korona. Félévre 5 kor. Negyedévre 2 kor. 50 fill. Egyes szám ára 10 fillér.

Feltámadunk!

Csekne 2000 esztendeje már annak, hogy égi fény, égi vigasz után sóvárgó emberek előtt távol keleten föltűnt egy fenséges alak. Akik szemtől szembe látták így jellemezték: „Fel volt öltözve Istennek minden fegyverébe; rajta volt az igazság mellvása, lábán voltak a békeség evangéliumának sarui, karján a hitnek pajzsa, fején az üdvösség tündöklő sisak-

ja és ajkán a lelki fegyver: Istennek beszéde.” — Ez volt a Názárethi Jézus Krisztus.

Késő időknek gyermeke, én is nézem, szent áhitattal vizsgálom életét. Hallom szelid hangját, melyen örök igazságok, magasztos eszmék szent igéi szállnak felénk. Látom lelkét, mely maga a legtisztább világosság: szívét, mely áldást, égi örömet, vigasztalást áraszt mindenfelé

Bizony úgy volt. — Szerinte járt s nyomain prófétai álmok terjesedtek, szent vágyak váltak igazsággá, újjá-született a hitében megvesztegetett, erkölceiben beszennyezett, elvényt világ.

Aztán keresztre feszítették. A hitben még gyermek tanítványok megijedtek, sirtak, szétszaladtak, siratták az eltűnt magasztos eszményeket, meggyalázott nemzetüket, elbukkott hazájukat

De siralmuk nem tartott soká. Jött a husvét. Krisztus feltámadott! Bizonyossá lett az, mit a tanítványok hinni alig mertek, s miből az ellenség úgy rettegett: a lelket megölni nem lehet, a lélek örökkévaló!

Most már embermilliók vallják a hitet. Szent meggyőződéssel mondogatják: feltámadunk! A rideg számító ész nyugtalankodik, alapos bizonyítékokat keres a hithez, de a léleknek legelsőbb rendű ismertető jele éppen örökkévalósága, ha ezt tagadjuk, tagadnunk kell magát a létezését. — Bizony — ha valahol — úgy itt a leggyorsabban elhallgat a kételkedés. Természeti szükségé lett reánk nézve az, hogy keressük, ami örökkévaló. Életünk soha meg nem szűnő munka, küzdelem. Egy hang bennünk mindig

biztat: tovább és tovább! Biztatja az egyént és nemzetet.

Felséges dolog aztán, midőn a küzdő, létért harcoló népek ajkán az élet köznap zaja szent imává lessz. Mikor portól belepett, verejtéktől gyön gyöző homloka körül megjelenik ama magasabb, szentebb élet glóriája. Ez illik egy élni, előretörni akaró nemzethez, mely hallhatatlansága hitét soha el nem hagyta, mely örökéletre hivatott.

A mi magyar nemzetünk ilyen nemzet. Vágyaival, reményeivel, eszményeivel sokszor, ah, igen sokszor Golgothára hurcoltatott, mint a szenvedő. Minden századának megvolt a maga nagypénteke, de mindenik után husvét következett, mert hitt. Hitt magas rendeltetésében, szent hivatalában örök küldetésében és hit nagy Istenében. Akadtak emberei, kik kozmopolita elvekkel, a rideg ész bouckése alá vevén szívének a hallhatatlanság felől táplált hitét, más nemzetbe való beolvadás halála felé vezetgették. A sir szélén megfordult, s árulói az erkölcsi halálnak adta, melyből nincs föltámadás. Akadtak ellenségei, kik megölték, nemzedékeit kipusztították. Megkeseredett lelkéből annál eleméntárisabb erővel tört elő az eget kérő íge: feltámadunk! És feltámadott. Igazoltatott az apostol szava: „A mi nyomorúságainknak egy szempillantásig való könnyűsége, a dicsőségnek örökkévaló állandóságát szerzi meg nekünk.”

Ez történt nem egyszer, régen mult időkben és ismétlődött napjainkban. Legszenvedőbb kincsünket, hazánk alkotmányát fenyegette veszély, sőt már sirba is tételt. Sötét bánat ülte meg lelkünket, de nem esüggedtünk.

TÁRCA.

„Pax vobis”

— A „Székelyföld” eredeti tárcája. —

Szárnnyal bont a lelkem száll-száll mesze a történelmi multba a Nilus vizeihez, az egiptomi Fáraók országába. Egy sokat szenvedett nép lázongó vágyaihoz, hulló könyvek forrásához. Oh be szép a történelen! Olvassatok csak, rátaláltok hazátok sorsára, Magyarország föltámadására, az örvendetes allelujára, az örömteljes megdicsőülésre. Akinek érző szíve van az jőjőn velem, kísérje gondolataimat figyelemmel s tapasztaloi fogja, hogy az ártatlan Bárány vére nemcsak Izraelnek hozott szabadulást, hanem nekünk magyaroknak is. Jézus feltámadása, a mi feltámadásunk is. A megdicsőült, igazi Husvét! Volt — nincs.

„Surrexit, non est hic.”

*

Izrael népe körülbelül 400 évig volt rabságban a Fáraók országában. Hogy azonban, az ígéret földjére, elvesztett hazájukba visszakiváncsozának: megengedte Isten üldözöket. Mikor már a keserűség pohara csordultig megtelt, mikor az egiptomi királyok a zsidók kiűztését határozták el, akkor közbelépett az Ur és kiválasztá Mózeszt a vezéreltre.

Igy szólt az Ur: „Izrael fiainak kiáltása folhatott hozzám és láttam inségüket, azért elküldelek, hogy kivezess népemet Egiptom földjéről.”

„Nem husvétört történt ez?”

Nem volt ez szabadulás, feltámadás? Hej a magyar is régen szolgaságban van már! A ért tud csak sirva vigadni! Történelmének lapjai, az enyészetnek, pusztulásnak, halálnak égbekiáltó bírái. Nem vezetem végig a szomorúság és fájdalom mezején tollamat, nem álltom fel határjelző oszlopoknak a szerencsétlen csatákban elhullott millióknak csontjait, nem rajzolom meg az árvák, özvegyek és elhagyottak bánatos vonásait. A mult, mult. Volt, — nincs. Azt jóvá tenni többé a földi életben úgy sem tudja senki: „Azt a kis patakot, mely a szívet baltja, ha egyszer elakadt: Ki nem pótolhatja, oceanja vérnek.” Csak a közelmult fátyolát emelgetem. Mily undorító, mily félelem keltő állapot! Kimondhatatlan nyomor és szenvedés. Ez a halál, ez az enyészet: a pusztulás a sir. Megbénulva elesendesül a morajló nemzet. Nincs vigasztalás, nincs remény! Sötét minden!

De nini! Az éji csendben egyszerre csak szárnycsattogás hallatszik, az egiptomi boszuálló angyal kivont pallossal átszeli a léget s ahova érint, ott megszűnik az élet. Nagy riadalom támad. Sirás és jajveszékélés tölti be a házakat a királyi palotától le a rabszolgakunyhókig. Minden elsőszülött halva fekszik. A zsidók közül egy sem hiányzik. A boszuálló angyal kikerülte az ártatlan bárány vérével megjelölt lakásokat. Megkímélte a zsidók elsőszülöttét. Átment az izraeliták háza felett. Ezt jelenti a pesach — átmenni igéből származó Pascha . . . A mi husvét Bárányunk, Üdvözítő Krisztusunk nekünk is meghozta a szaba-

dulást. Feltámadásakor ime már új élet pezsdül a haza béréin, a róna síkjain és a magyar szívekben. Fenyegető angyalát, a viruló tulipántot küldte előre! A hazafiak, honleányok, mágánok és pórok lelkét lelkesedés szállta meg.

A mozgalom nőttön nőtt; erejének, nagyságának, hatalmának szárnyait kezdte csatogatni a szomszéd országra: Egiptomra.

Ennek életét, gazdasági állapotát, jólétét, előrehaladásának forrásait szorította ki. Nekünk megadta a szabadulást, az összetartozandóság egységét, fajunk szeretetét, ügyünk diadalát, eszméink dicsőségét. Oh áldott Husvét, így hozta meg hazánkra a halál helyett a feltámadás és megújulás, az élet áldásait! Kezredbe tették le sorsod intézését, reád bízták ügyeid rendezését: szivedtől, eszedtől függ el tudod-e vezetni népedet az ígéret földjére? Ha lankad a karod, mint Mózesé egykor Rafidin pusztában, szóljatok, hívjatok vezérek és mi lángoló tűzzel és ropogó sietéggel sorakozunk karjaitok támogatására, mint Áron és Hur s mindaddig nem mozdulunk oldalatok mellől, míg harcunk győzelmét nem biztosítjuk. A feltámadás jelvénye a: Resurrectio. A Krisztuszobor a győzelmi lobogócskával. Ki az, aki legyőzte a gonosz szellemet és a halált? A megdicsőült Messiás, akinek tiszteletére ma alleluját zeng az egész föld; az oltár és orgona; a szószék és emberek millióinak hálaimája. Annak a Messiásnak, kinek sirját lepecsételték; kövel elzárták és katonákkal őriztették.

Lehet-e az Istent megsemmisíteni? Lehet-e a Mindenhatót emberi módra kezelni?

Sirtunk, de kétségbe nem estünk. Mert hitünk erős volt: feltámadunk!

És im, felséges ünnepjött reánk. Örvendezünk és buzgón imádkozunk.

Hitünk jutalma kezünkben van. Alkotmányos szabadságunkat visszaadta Istenünk. Kötelességünk megőrizni ezt, megtartani hű munkával, igaz hazaszeretettel, nemzetünk örök küldetésébe vetett hittel, igaz testvéri szeretettel. Öltözzük fel mi is Istennek minden fegyverét: az igazság és békeszeretet, hittel és ama magasabb, szentebb élet glóriáját. Ezekkel a fegyverekkel minden poklokot diadalmas-kodunk és hi halállal fenyegetnek is, nyugodtan felelhetjük: feltámadunk!

Czirmai Zoltán.

POLITIKAI SZEMLE.

A hét eseményei.

A „Székelyföld“ midőn egy heti pihenés után újból az olvasó közönség elé lép arra kér minden komoly gondolkozású egyént, hogy olvassa el a tartalmát és csak azután ítélkezzék felette. A „Székelyföld“ nem új egyéni politikát, hanem székelyföldünk bajainak orvoslását, népének megélhetését fogja tehetségehez mérten előmozdítani. A „Székelyföld“ komoly irányú, gyakorlati politikával foglalkozó lap akar lenni. Minden kérdést csak akkor vesz tárgyalás alá, ha az közérdekű és úgy bírál el, hogy általa a magyar érzést, az összetartást és a szeretet ápolja. Jelszava „a haza mind-mek előtt“. Mert ha Wekerle és Zichy egy kabinet-been össze tudták egyeztetni ellentétes felfogásukat, csak hogy hazájuknak hasznára legyenek, és Andrássy a dualizmus legigazibb híve együtt tudott harsolni a personál unio híveivel s a fegyverszünet alatt mint a kormány tagja egy valódi béke előkészítésében közre működik;

nekünk ez átmeneti idő alatt nem a tusakodásban kell kifárasztani erőnket, hanem az összetartást kell ápolni, és minden tény a maga valódiságában kell mérlegelni.

A mostani béke, nem lehet béke. Egy harenak, melyben egy nemzet apraja-nagyja összeforrt nem lehet ilyen vége. Ne higyük el tehát magunkat, ne beszéljünk diadalokról, mert az ördög nem alszik. Legyünk részen, legyünk figyelmesek, mert elég tapasztalatunk van arra, hogy mily kedves szomszédunk Ausztria.

Híreink a politikai eseményekről a következők.

Wekerle miniszterium.

A király ápril 8-án írta alá az új kormány kinevezéséről szóló királyi kéziratokat és délután öt órákor már letették az esküt Ő felsége kezébe. A miniszteri névsorban a nemzet legkipróbáltabb bajnokai neveit találjuk Wekerle Sándor miniszterelnök és pénzügyminiszter, Zichy Aladár gróf a néppárt volt elnöke, Ő felsége személye körüli miniszter, Andrássy Gyula gróf az alkotmánypárt volt vezére belügyminiszter, Kossuth Ferenc a függetlenségi párt volt elnöke, Ő felsége egyenes kívánságára kereskedelmi miniszter lett, Apponyi Albert gróf a függetlenségi eszmék lánglelkű hirdetője vallás és közoktatásügyi miniszter lett, Darányi Ignác földművelésügyi miniszter és Polányi Geza a kézdikerület volt országgyűlési képviselője s az ország egyik legkitűnőbb jogász igazságügyminiszter lett.

E fényes névsor sok valótéyre derít új világosságot. Wekerle, Andrássy, Apponyi s a többi név a hivatalos lapban egyaránt nagy történelmi aktusról ad számot; a király és nemzet megértették egymást, az alkotmányos élet helyre állított.

A Kossuth név szereplése pedig megdöntötte a függetlenségi politikáról táplált téves felfogást, a függetlenségi politika udvarképes lett, mert Kossuth Ferenc nevével a független-

ségi párt egész programjával bevonult a kormányba és részt vesz Magyarország ujja alkotásának nagy munkájában, mint elsőrendű tényező.

Az új kormány hazaérkezése s bevonulása a fővárosban valóságos diadal ut volt.

A legkülönbözőbb pártok emberei kivonultak az állomásra és az egész székes főváros örömriválgása közepette kísérték be az új kormányt. De az öröm az egész nemzeté, vidéki városok fellobogózták házaikat mindenki el van telve a nemzet és királya között létrejött meg egyezés örömeivel.

Városunkban is általános az öröm. Vasárnap ápril 8-án majdnem minden házról a a nemzeti zászló lengett, d. u. 5 órákor a tűző zenekar ténztét adott s este fényes vilátság mellett, hazafias éneket énekelt a lakosság.

Az országgyűlés összehívása.

Ő császári és apostoli királyi Felsége a minisztertanács előterjesztésére a törvényhatóságokhoz a következő kegyelmes királyi meghívó levelet méltóztatott kibocsátani:

MI ELSŐ FERENCZ JÓZSEF

ISTEN SEGÉDELMEBŐL AUSZTRIAI CSÁSZÁR, CSEHORSZÁG KIRÁLYA

s. a. t. és

MAGYARORSZÁG APOSTOLI KIRÁLYA.

Kedvelt híveink!

Uralkodói köteleminkhez tartozván az ország törvényeinek hű és pontos végrehajtása fölött őrködni:

Mínhogy az 1848. évi IV-ik t.-o 1-ső szakasza az országgyűlést évenként Budapestre egybehívati rendeli, és mínhogy számos függőben levő kérdés mielőbbi megoldását a nemzet erkölcsi és anyagi érdekei sürgősen követelik:

Ennélfogva elhatároztuk, hogy az ország főrendeit és képviselőit a folyó év május havának 19-ik napján megnyitandó országgyűlésre Budapest székesfővárosunkban egybehívjuk.

Minek folytán Nektek ezennel komolyan meghagyjuk, hogy haladéktalanul megtegyétek mindazokat az intézkedéseket,

Szánalmas vergődés. Meddő munka, hiábavaló fáradozás. Megindult a föld, a sziklasir felnyílik. Üres a koporsó. „Niúsen itt, feltámadt, amiú monda.“ Nekünk is megásták a földben az üreget. Elakartak temetni. Megjelent a végtisztelességre a „Feszítéd meg“-ek szolgálata: Királyi biztosok, főispánok, ügyészek, katonák. Odaálltak a haldokló ágyához, leakták fogni fáradt szeméit. De ő nem hunyta le azokat. Összeakarták kötni kezeit, de ő nem engedte. Emberek, világ! Lehet-e az eszmét deszkába szorítani? Lehet-e a vágyakat, gondolatokat lánra verni? Lehet-e egy nemzetet a feltámadás reménye nélkül leigázni, megsemmisíteni? Hiu törekvés, haszontalan munka!

Megindult a föld, dühörög a honszeretet zúgó áradata, harcraéztet Mózések jelennek meg az enyészet kertjében. Kezükbé ragadják a háromszínű zászlót, magasan lobogtatják, hangosan kiáltják: előre! „Ha Isten velünk, ki ellenünk?“ Mily szép a feltámadás, az élet! . . .

A szent husvét ősrégi szokása történetének szimboluma a piros tojás. Élet fakad abból. Mert a mint a szárnyas szétteri burkát, sirjának, koporsójának oldalát és kilép az életre, úgy nyílt meg az Ur sirja is 2000 évvel ezelőtt s az elmúlást a megdicsőülés váltotta fel. Aui szabadságunk és alkotmányunk is békóba volt verve, burkoka szorítva: „Valamikor a világot fogva tartá egy szörnyű átok. Mintha veszne örök éjbe, oly sötét volt a föld képe. Fagyos rögök . . . jégbilincsek . . . Fagyos szívek, rabbilincsek . . .“ De amit a természet világában a váltakozó évszakok utat nyitnak egy-

másnak s öszre tél, télre tavasz, majd nyár következik, úgy hozza meg számunkra is az idő a reményt: „S a remény nem volt hiába: Teljesült a népek vágya. A komor napok elmultak, csak árnyéka ál a multnak.“ Ezért kedves nekünk ez idei Húsvét! Azért leng oly büszkén házaink ormain a trikolor. A fagyos télre zöld tavasz köszöntött. Reményünk szárnya megdagadt, nem fért már el többé bezárt sirjában, élni kívánczott. „És a szív szorongva várta: Hátha jön a váltás, hátha!

Egyszer aztán nagyokára, kibukkant a napsugára.“ Hajnalodik. A feltámadt Krisztus jelszava a: Pax Igy üdvözlí Húsvét estéjén a bezárt szobában összegyűlt apostolokat. Ugyanezzel köszönti őket a nyolcadik napon is, mikor a hitetlen Tamás is köztük van: „Pax vobis.“ „Békesség nektek, én vagyok ne féljete.“ S ez a köszöntés még többször is elhangzik isteni ajkáról a 40 nap alatt, míg áldozó csütörtök: el nem hagyja őket. S a köszöntés értelmére, jelentésére is megtanítja őket.

„Ha engem üldöznek, titeket is üldözni fognak, mert a tanítvány nem lehet nagyobb a Mesternél.“ Azonban: „Ne féljete azoktól, kik a testet megölik, de a lelket meg nem ölhetik.“ Az él, mozog örökre, mert halhatatlan. Előre is biztosítja őket, hogy nevéért gyalázatot fognak szenvedni, de végre mégis győzedelmeskedni fognak: „Ég és föld elmúlnak, de az én igém el nem múlnak.“ Az igazság csak kőshetik, de el nem veshet. Szenvedhet, de el nem pusztul. Fölvirrad egykor a béke napja.

Elcsendülnek a viharok a háborgó élet zajló tengerén, mint Jézus szavára a Genezáret hullámai megnyugodtak. „Pax vobis ego sum, nolite timere.“ Ne csüggedjete, ne féljete.

Diadalmas büszkeséggel hirdetjük mi is világá győzelmünket, mert adáz küzdelmünknek végzetes lejtőjén: győzelem gyanánt ünnepehetjük a megkötött: békét. Férfias elszántsággal mentünk bele a korszakos harcba, számot vetettünk erőnkkel, öntudatosan tüztük ki céljainkat, válogattuk meg a módját és eszközét. A nemzeti küzdelem szívetemésző perceiben állandóan hangzott isteni Megváltónk szózata: „Nolite timere. Ne féljete.“ A szent húsvét meghozta a jutalmat: a babért. Így győzte le Krisztus is a halál fulánkját. Hát még sines hiába írva a temető kapujára: „Feltámadunk.“

A nemzet ázarata a mai naptól fogva a magyar állam életében a királyi hatalommal egyenrangú lett. A béke meg van kötve, az ellentétek elsimulnak, a zavarok tisztázódnak, új élet fakad a sirokon, jó a tavaszi munka áldása, milliók nyugalma. Ha valamikor, úgy most hangozzék a szenvedéstől megszentelt hazai bérceken, románokon és az emberek szívében: alleluja! „Hála legyen az Istennek.“

Asbóth Viktor.

amelyek a törvény értelmében szükségesek arra, hogy az 1874. évi XXXIII. és az 1899. évi XV. t. cikkeek által rendelt módon és a fennálló törvények által megkötött számban megválasztandó képviselők ezen az országgyűlésen megjelenhessenek és törvényhozás működése a mondott napon és helyen akadálytalanul megindulhasson.

Kikhez egyébiránt királyi kegyelmünkkel kegyesen hajlandók maradtunk.

Kelt Bécsben, 1906. év április havának 8. napján. *Ferencz József s. k. Wekerle Sándor s. k.*

Hasonló meghívó-levél ment az önálló képviselő küldetési joggal felruházott városokhoz illetve községekhez.

Elekes Béla főispán.

Futótűzként terjedt el városunkban az a hír, hogy az új, nemzeti kormány vármegyénk élére Elekes Béla táblabírót állította, kinevezvén őt főispánná. Öröm és lelkesedés járta át a szíveket nemcsak városunkban, hanem egész Háromszékvármegyében a hírek hallatára. A kinevezés múltó egyénre esett, Elekes Bélának tiszta politikai multja, erős, független meggyőződése, puritán jelleme elég garanciát nyújtanak arra, hogy Háromszékvármegye élére oly kiváló férfi került, kinek áldásos működése, tevékenysége a vármegyei életbe új szellemet vive, meggyőzést új virágzásra, megújított életre fogja hívni. Elekes Béla táblabíró a főispáni székben szívünkbeli köszöntjük.

Választások kitűzése.

Andrássy Gyula gróf belügyminiszter rendeletet adott ki a központi választmányoknak, melyben az országgyűlési képviselőválasztások megtartására folyó évi április 29. ik napjától május 8. ik napjáig terjedő tíz napi határidőt állapította meg.

Vármegyénkben, mely a múlt választás alkalmán mind a hét kerületében ellenzéki képviselőt választott, általános a készség a választásra.

A hangulat mindenütt hazafias és lelkes, Magyarország önállóságának eszméje tölti be a szíveket. A midőn e szép eredményt konstatáljuk, egyszersmind hangsúlyozzuk, hogy még most áll a legnagyobb harc előtt nemzetünk és most kell megválasztani az igazi harcosokat.

A hadsereg újja szervezéséhez szükséges kiadásokat mindenképpen hordozni kell a nemzetnek, ezek pedig mind több és több terhet fognak róni a polgárság nyakába. Hogy némi- ben kárpótolva legyünk, ki kell vinni az önálló vánterületet és a katonaságot, mely oly sok pénzünkbe kerül, magyarrá kell tenni.

Szavazatunkat tehát csak oly jelöltekre adjuk, kiknek az önálló vánterület megvalósítása, a magyar vezényszó behozatala program pontjukat képezi.

theta.

Magyar ipar pártolás.

A magyar ember természete lobbanékony, egy-egy nagy eszme mozgásba hozza vérét s erősebben kezd dobogni a szíve, elkezd lelkesedni és lelkesíteni egyaránt.

A magyar ipar pártolás nagy fontosságú gondolata volt már a múlt századnak, és mi még mindig csak lelkesedünk érte. Régóta érezzük szükségét, hogy kellene valamit tenni, az iparosok megélhetését elő kelteve segíteni, de az akaratnál többre nem mentünk.

Szép dolog az akarat, ha tett követi, hanem megmondhatják iparosaink, hogy a magyarnép jóakaratótól akár el is hagyhatják az országot. Bizony a valóság az, hogy addig vetélykedünk abban, hogy ki tud szebb, mutatósabb tárgyakat hozatni idegen országból, s a magyar termék iránt oly közönyt mutattunk, mely nem csak iparunk fejlődését akadályozta meg, hanem az iparos pályát is lesüllyesztette, utolsó

pályává tette, a melyre mindenki csak kényszerűségből adja magát. Egyszóval az a pálya, a mely az ipari munka, az alkotás tere, megvetés tárgya lett. A szülők azzal ijesztgetik gyermekeiket, hogy ha nem tanulnak, iparosnak adják, s így még kis korában bizonyos ellenszenvet, bizalmatlanságot oltanak a gyermek lelkébe, az iparosok iránt, s legtöbbször nem is esik jól, ha gyermeke nem játszodhatik bécsi játékszerrel.

Nagyon jó Istennek az az intelme, hogy megpróbáltatásoknak veti alá az emberiséget, szenvedéseket és csapásokat mér rá, mert legalább megismerjük bűnös voltunkat, belátjuk gyarlóságunkat s tudatára ébredünk annak, hogy minden csapást, mely fájdalmat okoz, minden támadást, mely alkotmányunk szízájának épsége ellen tétetett, ön magunk bűne idézte elő.

A magyar nemzet, de különösen a magyar haza iparosai ez új élettől, az új kormánytól nagyon sokat várnak. Soha sem volt annyira szükségünk új életre, szebb napokra mint éppen most. — Mert talán sohasem sülyedtünk valóságban, erkölcsben és hazaszeretetben oly mélyre mint most. Eredményeiben, sikereiben, találmányaiban göcsös volt az emberiség, s elfordult Istenétől, s már-már megfellekedezett vala arról, hogy nincs hatalom a mi nem Istentől volna, és az isteni hatalom nem egyesek bűnös törekvéseinek istápolására, hanem milliók boldogítására adatott, s azval játszodni nem szabad.

A ki előtt nincs semmi szent, ki lábbal tipor minden gyöngédséget, ki örömet találja a bűnben s kineveti a becsületet, az, ha kétségbe esik, semmiben sem talál vigaszt s örülni rohan a teljes pusztulás felé. S mi lesz az erkölcsökkel? Mi lesz a joggal? Mi a szabadsággal?

A jog paragrafusa tekervényes, simulékony, fájdalmasan tanúsítja a közel mult, s különben is törvények testvéreké soha sem teszik e haza polgárait, ha nincs meg lelkükben az egymás iránti vonzalom, szeretet.

Magyarország, Ausztriához való viszonya miatt, törvényes uton keveset tehet a magyar ipar pártolása érdekében. Épen ezért a most megindult országos mozgalom, a magyar védőegyleteknek juttatta azt a szerepet, hogy az iparos pálya értékét emeljék, a magyar iparos megélhetését előmozdítsák, s az ipart lépésről lépésre fejlesszék.

Az iparosok pedig, kik eddig — nehezen tudván értékesíteni ipari termékeiket — a szorultságból hozzájuk forduló vevőktől, kényszerűségből oly árat vettek el, hogy megélhetésüket biztosíthassák, a mely megingatta a belőjük helyezett bizalmat, törekedjenek oda, hogy szolid árut szabva, a védőegyletek utasításai szerint lelkiismeretesen bánjanak a vevő közönséggel.

Fejlődjék ki vevő és eladó között kölcsönös bizalom, mert csak akkor, ha egymást megértjük s karon fogva dolgozunk, lesz munkánk áldást hozó a nemzetre, s teremthetjük meg hazánk függetlenségét vele.

A most megindult országos mozgalomból vegye ki a részét minden magyar, legyen az nő vagy férfi.

Ki kell terjesztetni Kossuth Lajos nagy eszméit az iparosokra úgy, mint a legszegényebb kézi munkásokra. Mutassuk meg az egész világnak, hogy mi is szeretjük a lelkiismeretes munkásokat, és mi igazán testvéri vagyunk minden honpolgárnak, mert segítünk rajtuk, megelégszünk a hazai ipar cikkeivel, mert ezeknek fogyasztása az iparosok sorsát jobbitja és hazánkat erősíti.

Legyen feltámadás a régi bűnös szokásból, hisz nagy bűn a haza és saját magunk ellen

minden olyan terméknek a behozása, a minálunk is megtalálható.

A kézdivásárhelyi jótékony nőegylet már tettekkel is tanúságot tett arról, hogy nem csak szívében érzi a mozgalom fontosságát, hanem igazán úgy is cselekszik. A napokban 29 tagja székely szövetet rendelt. Ez szép és követendő példáról a midőn örömmel emlékezem meg, legyen szabad annak a véleményemnek kifejezést adnom, hogy ha a kereskedőinknél, megkaphatók az ilyen hazai szövetek, vegyük tőlük, mert ők is polgártársaink, nekik is javukat kell akarunk és akkor lesz az ipar pártolásunk helyes, ha egy hazánk fia sem szenved megrövidülést miatta.

Tóth Balázs.

Mis-más.

— N. —

Tehát bevégzett tény. Virágvasárnap hajnalán a magyarok ősz királya egy tollvonással áthúzta a sötét képzelődés rémét — a fekete-sárga abszolutizmust és az égő piros tulipán jegyében nemzeti új kormányt adott az édes magyar hazáknak. Király és nemzet végre megértette egymást. Dícsőség a magyarok Istenének — tisztelet a magyar királynak, büszség és hódolat legyen ma és azután.

* * *

Virágvasárnapján Wekerle Sándor virágos kedvvel jött-meat ki-be a bécsi burg kapuján úgy mint egykor régen, mikor Magyarországot a minus kátyujából a plus haladó sinpárjára segítette herkulési vállával, mosolygó ajkával és lángeszo fenomális gondolatával. És mit tett ez a nagy ember? Rögtön beállott a koalícióba, még pedig annak alkotmányos szakaszába rendes tagnak. Tehette, hisz egy párthoz sem tartozott, csak a jó hazafiak pártjához. Lesz már egyhasu magyar bankó... is újra a világon.

* * *

All right! Hát az öreg Fejérváry is köpenyt fordított. Letette a „cetil” bagázs selyemdisz frakkját és újból darabont kapitányi köpenyt vett fel. Hja odaát jobban engedelmessékednek a zsoldos legények, mint ide lent, a közép Duna leg-szebb részén a vad ázsiai puszták fiai az acél dereku rebell magyarok. „Se pénz, se posztó” „Wass soll man thun? — Jól tette őreg, hogy megmutattad katonai hatalmadat — legalább meggyőződhetél, hogy van ám annál is nagyobb hatalom: az eskü és a törvény hatalma. Mars! Sapientis est mutare consilium in melius.” Böles fordul jobbra!

* * *

A virágvasárnapi verőfény után hideg rideg szélvész kerekedett a Kárpátok ormain. Nálunk itt a határszélen a Nemere zugott végig hétfőn reggel rövid időre. Erős cugja volt, az emberek beburkolóztak és a mi volt főispánunk nem tette azt, hát elvitte a főispáni székéből. Éjszakán is ilyenforma esett. A Tátra szele kiheppentette Pongrác gróf uramat is azon egy fújtában. Vajjon mi itt a bibi? A turulmadár első szárny csapása: Apponyi és Kossuth. Az első Kassán, a másikat Sepsiszentgyörgyön nem akarták „befogadni” Izrael nem igaz fiai. — Mosolyogva mondja és Budán Kossuth: „Kellte ez neked Haller? Hol lesz most a „heller” új tiltó telegramra!

* * *

Pardon Sepsiszentgyörgy! Neked is befűtött az új szélvész. Már nem leszsz mameleked fűfészke ez főfűző helye. Viszik a husos fazekaidat — — fel Kézdivásárhelyre. Az új főispán az új uti új főszékház délnyugati oldalán foglal lakást. Vele ide jó az egész megye. A pénzügyi palotára már Vusinszky megrajzolta a tervet és mikor be lesz fejezve az gimnázium palotája, hozzá is fog az újépitéshez. A hol a törvényszék — ott legyen a megye székhelye is. Minek is járnánk kétfőle.

* * *

A vasut vonal úgy is ide vezet majd be Agostonfalva, Bikszád és Torja felől az Oj-

tozba, onnan meg Galacba és mindenki köny-nyen jöhet az új központba. Még a ménes is itt legel majd — nem pedig Prázmáron . . . ahol majdnem minden némettől lett a nyáron! Ugy van úgy — nincs többé pardon. Még a Jókai-nyomda is ide kerül. No, Emil bási mit szól hozzá. A „Székely Nemzet“ mint új kon-kurrens lépik fel Jessus! Három lap egy vá-roson: Székelyföld, Ujság és Nemzet! No de ne féljünk! Ide jó a dohánygyár, a szövőgyár és az állami praeparandia is. Lesz elég előfi-zető. Igaz! Adjunk a szenzációs tartalomból némi kóstolót a mi kedves collegáinknak is.

Igaz: Rut „Arcátlan-ságot“ követett el a „Székely Ujság“ című friss lap rendkívüli keddi számában egy névtelen író. Bizonyosan szé-gyenlettel pirulni a sok nevelatlanságérj, amit névtelenül összehadart. Nincs igaz a székely haragszik. Első hazugság az, hogy a város leg-régibb lapja birka csordát akarna vásárolni akkor, mikor új szerkesztőségről tárgyalt és gondoskodott. A dolog kérem úgy áll, hogy néhány hazafias érzelmű székelynek fájt az a körülmény, hogy itt a szük székely földön is a haladó pártnak újsága legyen. Ők maguk elmentek tehát a kiadóhoz és elalkudtak tőle a lapot koalíciós célokra a nagy fordulat előtt 20 nappal. És a kiadó bele is ment, mert hi-szen se cikk, se pénz nem folyt be a lap ré-szére — és a nyomda nem állhat fenn munka nélkül — tehát engedett. Ez nem vásár — ez csak élelmesség! Hogy úgy ütött be a koalí-ciónak a sláger — még pedig a nagy kilenc-es sláger — arról ki tőhet?

* * *

Ezzért nem is kell undorral eltelnie a ha-zafiaknak. Nincs itt semmi baj. Csak egy eke helyett kettő szánt, egy eső helyett kettő csap le oda, a hova kell. Hogy örömmel adta hírül az új peona a vasárnapi táviratot, hát az sem baj. „Kivirult a tulipán, más most már a fő-ispán! Más kéz írta ezt, és más kéz írta azt. Az már baj volna, ha nem így lenne.“ — Ez nem is arcátlan viselkedés — ez is csak élel-messég. Hogy a kiadó spekuláns — az sem baj. Jó hogy van már székely ember is, a ki megpróbálja a pénz forrásokat sorba, melyik csurran-csöppen bővebben. Van szép fia, még szebb lánya, hát van is kire költse — egye meg a fránya a káros embert — de még ma.

Sokat tett az is a Pálforduláshoz a tények-ből, hogy a lap olvasó közönsége megfogya-tkozott. Történt ám már ilyen a collega ur lap-jánál is. De hát nem egyforma se a Kászón — se a Torja.

* * *

Valami feltűnési viselkedést is emleget az új szerkesztőségről az arcátlan főmedvény. Össze is hadar tücsköt bogarat azokról, kiket nem ismer. — Hát kicsoda jelentette volna azt, hogy a szemétdombra akarnak felültetni a tiszta függetlenségi lobogót?

Lassan stréber — ne strébereskedj! A sajtó szabad — és nem fog szubvencióra va-dászni — sem spekulálni az sem, a ki a gép gazdája. — Uj lapot, új gépet szeretni nehéz ha nincs gazdag nagybácsi, a ki ránk hagy-hatná az aranykapesos mentét — oltalmazóul az igazi „strohmannak.“ — Bizony édes uram öcsém pofa kell ide és frivolság, a ki így gya-nusít és így köpköd, mikor még azt sem tudja, kiről és miről is van itt szó?

* * *

Egy cseppet sem komikus, hogy a nem-zeti küzdelem diadalmas kimenetele után esat-lakozik a Székelyföld a koalícióhoz — egész nyíltan és egész bátran. Hiszen az igazság az, hogy már Vajna Károly is a hazafias irány híve volt mindenkor; kezdettől fogva a végső számig csak a hazát szolgálta. Csúpi véletl-n, hogy most a diadal és az új szerkesztőség egy-szerre árasztja szét fénylő sugarait. Az „alku“ rég folyt titkon a kis lap ügyében és már ak-kor meg történt a belső alakulás, mikor még senki nem is sejtette, hogy új szellem lesz az új széles a hazán. Itt nem lehet szó se csimaz se cserebogárról, hanem arról, ha jó a tavasz — kivirul a tulipán, ha jó, ha nem jó az időjá-rása. Ez már így volt és nem másképp. Oh sok fog még most megváltozni.

Nem kell ahhoz világbolondítás, ha meg-jósoljuk az arcátlan álarcsnak, hogy megol-vashatja még ő is a nép ítéletét. Kit fog tar-tani hazaeladó bitangembernek a „kitartott“

strébert-e vagy a feltámadt nemzeti érzés új bajnokait. Jó lesz tehát meggondolkozni még van idő, felveheti-e ön a versenyt kedves is-meretlen azon a téren: „Ki szereti jobban a hazát?“

IRODALOM és MŰVÉSZET.

Fehér regény levelekben. Írta: Göm-bösné Galamb Margit. Rendkívüli finom ki-adásban s épp oly előkelő tartalommal jelent meg egy regény a husvéti könyvpiacra. A mű írója Gömbösné Galamb Margit, kinek válasz-tékos irállya mindnyájunk előtt ismeretes; iro-dalmunkban e mű megírásánál egy nagy hé-zagpótló munkát bocsájtott közre, megbecsült hetetlen szolgálatot téve hazánkban annak a fiatal-ságnak, a mely szellemileg megérett a ma-gasabb stílus és a szív életének megértésére.

Fiatal lányok számára készült ez a regény, a fiatal-ságot meghaladtak közül pedig mind-azoknak, a kiknek lelke — mint a hogy a szerző írja — szívesen fogadja be a felhívást.

Tartalma lélekemelő, mesés-zövése pedig kiváló, elsőrendű munka. Kidolgozásában nem-csak gyönyörködik az olvasó, hanem meg-leli benne a levélírás nőies és kényes művészetét is. Az atizannyolc bájos levél, a mely a regény tárgyát viszi, nagy lelki kincsekkel gazdag leányéletnek olyan közvetlen értékes megnyi-latkozása, hogy végiglapozván a könyvet, utána olyan jóleső érzés fog el, hogy önkénytelenül is éreznünk kell, miszerint: lelkikben ez által mi is gazdagabbak lettünk.

Tudjuk előre, hogy Gömbösné Galamb Margit nem hiába vette annyi szeretettel to-lára ezt a fehér regényt, mert a nagyközönség meg fogja érteni és szeretettel fogadja épp úgy, mint az író eddigi munkáit, mik tudva-levőleg rövid idő alatt nemcsak hogy egésze-n elfogytak, hanem azokat valósággal elkap-kodták.

A mű rendkívüli elegáns és stilszerű ki-állításban, izléses kötésben jelent meg — a szerző arcképével díszítve — s nemcsak mint olvasmány, hanem mint értékes ajándékkönyv is ajánlható, és bizonyára ez értékes munkával örvendetes meglepetést szerzünk a fiatal magyar hölgyközönségnek. Kiadója Ifj. Nagel Ottó Budapesten. (Múzeum-körút 2) Ára fűzve 3 korona, díszes kötésben 5 korona. Kapható minden könyvkereskedésben.

János vitéz. Bakonyi Károly és Kaesóh Pongrácz kitűnő dalosjátéka, mely még másfél esztendő-s szines, a múlt héten érte meg a há-tron-századik előadást Budapesten. Örömlőkre szolgál ezt regisztrálnunk, mert ebből azt lát-juk, hogy a magyar közönség is érdeme szerint kezdi megbecsülni a magyar szerzők darabját. Bizonyára János vitéz még számtalanszor fog felvonulni színpadjainkon, s kedves dalai még sokáig lesznek népszerűek.

— Szentgyörgyi István. A magyar szin-művészetnek ez a kiváló alakja negyvenöt esz-tendője, hogy a színpadra lépett. Közel fél szá-zadig működni a színészet keserves pályáján, bizony nem kicsiny dolog. Szentgyörgyi tehát megérdemli azt az ünneplést, amelyben Ko-lozsvár a múlt kedden részesítette, mert mindig megmaradt igazi, tösgyökeres ma-gyar színésznek, a magyar eszmék hirdetőjének, a magyar alakot tipikus megisméjlesztőjének. Negyvenöt éves jubileuma alkalmából Erdélynek minden városából száll feléje üdvözlő, mert mindenütt vannak, akik a jó Pista bácsi za-ma os magyar művészetének részesei, élvezői valának. A legmagyarabb színészt mi is szíve-sen köszöntjük örömmünnepe alkalmából. (b.)

KÜLÖNFÉLÉK.

Feltámadás ünnepen.

Az emberiségnek nagy tanító mestere, Jézus Krisztus, az isten-ember, miután az em-beriség mintegy négyezer esztendőig bolyongott a tudatlanságnak, a pogányságnak szellemi sötétségében, Augusztus római császár uralkodása alatt elhagyván égi trónusát, leszállott e földre, hogy a bűn uralmát megszüntesse és a bűn fertőjébe merült embereket megváltssa.

Az isteni mester, akkor kezdette meg mű-ködését, midőn a római birodalom hatalmának tetőpontján állott s a pogányság örületes or-giáit ülte. Jézus Krisztusnak isteni szava úgy hatott a pogány világra, mint a villámesapás, amely végig cikázik az égen s azután lecsap, hogy a légkört, a levegőt megtisztítsa.

Jézus Krisztus a maga egyszerű tanítá-sával, tanításának meggyőző erejével, az igazság fegyverének hatalmával egyszerre átforgatta a világot; tanítása elterjedt mindenfelé, beteltek a lelkek vele, leomlottak a pogányok bálványai s helyüket elfoglalták az egy igaz Istennek oltárai.

Azonban Jézus Krisztusnak is sok ellen-sége akadt. A pogány világ sötétségéhez szo-kott elmék nem tudták sehogy sem befogadni az isteni mesternek egyszerű és mégis fontos tanítását, mert nem akarták, mivel féltették ha-talmukat.

Üldözni kezdték az Isten fiát, a szenvedé-sék és megpróbáltatásoknak egész skáláján átvezették, tövissele koszorúzták és végre ke-resztre feszítették. Mindezt békével tűrte, meg-halt a kereszten, hogy vérehullásával megváltssa a világot. Dehogy isteni küldetését, tanainak igazságát bebizonyítsa, harmadnapon halottaiból feltámadott.

Ennek a dicsőséges feltámadásnak emlé-keztető ünnepi a mai napon az egész keresztény világ. Az igazság győzelmét a bűnön. A vilá-gosságot a sötétségen. Az eszme diadalát az erőszakon.

A mai napnak, a husvéti ünnepeknek fontos és szíves zsolozsmájával felcsillan a magyar nemzet reménye is.

A magyar nemzet is négyszáz esztendője má, hogy járja a megpróbáltatásoknak tövises útját, sokszor roskadt össze a terhek súlya alatt sok arculesapást kellett elviselni, de mindazt békével tűrte igazságának tudatában.

A magyar nemzet is feltámadt, mert fel kellett támadnia, mert vele volt és vele van az igazság, amelyet elfojtani ideig óráig lehet, de megölni sohasem.

A mai szent ünnep legyen a magyar nem-zet feltámadásának ünnep. Törjön elő a biztató reménysugár a magyar nemzet egén, hogy nemzet és király egymást megértve újra boldog legyen e sokat szenvedett haza s ne csak a templomok boltívei és oszlopai, hanem az er-dők szorozta bércek és a virágillatos völgyek is viszhangozzák a fontos dalt:

„Alleluja, hála legyen az Istennek.“ (b. 1.)

— Boldog husvéti ünnepeket kiva-nunk tisztelt olvasóinknak!

— Olvasóinkhoz. Virágnyláskor, rügy-fakadaskor, a természet megújulásának, a fel-támadásnak magasztos ünnepén lépünk először olvasóink elé. Lapunk új köntösben új irány-zattal jelent meg a mai napon és úgy kér be-bocsátást a barátságos olvasó szobákba. Fo-gadjátok kedves olvasóink szívesen szerény írá-sunkat. Sokat, nagy dolgokat nem ígérünk, mert balga ember az, aki tehetségén felül való dologra vállalkozik; annyit azonban itt is ki-jelentünk, hogy tollunkat soha sem az önérdék, a haszonlesés, hanem hazánknak, meggyéknek,

városunknak jó! felfogott érdeke fogja vezérelni. A mai ünnepek eszméi tartalma, az igazság győzelmébe vetett hitünk sarkalnak és ösztönöznek arra, hogy munkálkodjunk hazánk jogrendjének helyreállításáért, alkotmányunk körülszámolásáért, hogy mielőbb elérkezzék a magyar nemzetnek is igazi föltámadása és beteljesedjék a költő mondása, hogy lesz még egyszer ünnep a világon. Ily irányú törekvésünkhöz kérünk anyagi és szellemi támogatást tőletek és hisszük, hogy kérésünket teljesíteni fogjátok.

— **Nagyhét a r. k. templomban.** Virágvasárnap, a legszebb időben, ép akkor, midőn a táviratok jöttek a magyar ügy diadaláról, tartotta az ur Jézus is győzelmi bevonulását Jeruzsálembé. Ennek emlékére volt a barkaszentelés s a szentelt barkával körmenet. Nagy szerdán d. u. 5 órákor kezdődtek a sötét zsolozsmák vagy Lamentációk és 3 napon át is méltódtak. Nagyesütörtök az oltáriszentség szerzésének örömnapija. Ekkor ünnepélyes istentisztelet volt, papi segédlettel, a papság és hívek közös szent áldozásával. Majd az istentisztelet végén az oltárfosztás, továbbá az oltáriszentség és áldozató kehely elhelyezése. Nagypéntek a legnagyobb gyásznapja. Krisztus urunk halálának emléke. E napon volt a csonka mise és az ur koporsójának feldisznitése. A dísz sírnál az ör szolgálatot a helybeli honvédszázalaj katonái teljesítették. Nagyszombaton reggel 8 órákor volt a tűz-szentelés. Majd az ünnepélyes istentisztelet; délután pedig 6 órákor a feltámadási körmenet. A házak ablakai, ki voltak világítva s a hívek százainak ajkán hangzott az ör vendet: alleluja és „Föltámadt Krisztus e napon győzelmi ének.

— **Új albiró.** Bedő Joachim törvényszéki albiró, kit nem régen helyeztek át Erzsébet-városról Kézdivásárhelyre, a múlt vasárnap érkezett városunkba és már elfoglalta hivatalát. Az új birót szívesen üdvözljük körünkben.

— **Kossuth Lajos arcképének megfestése Háromszékvármegye díszterme számára.** Háromszékvármegye törvényhatósági közgyűlése előzőt négy esztendővel elhatározta, hogy Kossuth apánk arcképét a vármegye díszterme számára megfesteti közadakozás útján. Azonban még ez ideig oly csekély összeg gyűlt össze, hogy az igazán szép cél még nem valósítható meg. Azért Szent-Iványi Miklós kir. tanácsos, alispán a következő felhívással fordul a közönséghez: A törvényhatósági közgyűlés 1902. évi augusztus hó 27-én 349. jegyzőkönyvi pont alatt elhatározta, hogy Kossuth Lajos nagy hazánk fia arcképét a vármegye díszterme részére közadakozásból megfesti. Ezen határozat alapján általam kibocsátott gyűjtőleveken 577 korona 33 fillér gyűlt egybe, mely összeg takarékpénztárilag kezeltetik. Miután azonban a kép előállításai költsége kerettel együtt 1000 koronát igényel, azon kéréssel járulok a vármegye közönségéhez, hogy a jelzett célra nyújtandó adományokkal lehetségessé tegyék a közgyűlési határozat végrehajtását. Adományok a Kossuth Lajos arckép alap jelzéssel posta utalványokkal a sepsiszentgyörgyi m. kir. adóhivatalhoz küldendők. Sepsiszentgyörgy, 1906. évi április hó 6-án. Szent-Iványi Árpád, kir. tanácsos, alispán. E felhívást, midőn közöljük, egyuttal a legmelegebben ajánljuk a hazafias közönség szíves figyelmébe.

— **A legszebb divat.** Itt van a tavasz. Fénylő napsugár, vidám madárdal tölti be a levegőt. A városok gyalogjárói mind népesebbek és népesebbek lesznek. A korzó tarkaszínű toalettjei elkápráztatják a szemet. Amaz a londoni divat szerint öltözködik, ez meg a párisi divatnak a rabja. Egyik salonnak asztalán ez a

külföldi divatlap, a másikinak asztalán pedig amaz s mindenki a legújabb divatról beszél. Forgatják ifju asszonyok, fiatal lányok s mi alatt egymásnak eltereférnek ennek a divatnak előnyéről, meg amannak hátrányáról, nem veszik észre, hogy az idei tavasz új divatát hozott, melyről ugyan nem mesélnek fényesen illusztrált divatlapok, mely divat mégis a legszebb, s ez az iparpártolás divatja. Emlékezünk . . . Nem régen történt, csak pár héttel ezelőtt. Nemzetünk egén a legkomorabb, legsötétebb felhők tornyosultak. A természet dühöngött, a sűrű hulló hópelyhek fehérré meszelték a mezőt s mégis csodák csodája, kivirult a legszebb virág: a tulipán, amely össze forrasztotta az egész magyar társadalmat egy szent érzésben, abban az érzésben, hogy pártoljunk, támogassunk mindent, ami magyar és mellőzzünk mindent, ami idegen. Ez a kis tulipán s ennek kapcsán az emberek összeforott közérzete mintha egy szebb jövő reménysugarát ébresztették volna fel a szívekben. S csakugyan úgy volt. A tulipán még el sem terjedt az egész országban, virágvasárnapja meghozta az örömet, a várva-várt béke beköszöntött az országra. Azonban ezzel még korántsem virradt rá a magyar nemzetre a győzedelmes nap, csak a hajnalhasadás ideje jött el. Hogy a nap áttörjön a nehéz és ködeltelt felhőken, az még hátra van. Tehát a tulipán még csak megkezdte, de nem töltötte be hivatását. Sorakozniuk kell a tulipán jelvénye alatt, hogy azt a szent érzést, amelyet ez a virág táplált, élesztett és fejlesztett, valóra váltsuk, vagyis divattá tegyük mindazt, ami magyar. Fölre az idegen divatlapokkal, kövessük ami legszebb divatlapunkat, s pártoljuk a hazai ipart. Csak úgy fog aztán a szép hajnalhasadás után gyönyörű nap következni a magyar nemzet egén.

— **Köszönetnyilvánítás** A következő sorok közlésére kértek fel bennünket: Az Oltár-Együlettelrendezőbizottság aleghálásabb köszönetét nyilvánítja mindazon igen tisztelt szereplőknek, névszerint Dobay Olga, Wertán Mariska k. a. nak, Révész Cyrill, Nagy Dénes, és Domby Lajos tanároknak, továbbá a polgári leányiskola énekkarának és vezetőségének, akik az Oltár-Egyület április 8-iki estélyén közreműködni és ez által annak fényét emelni szívesek voltak. Kézdivásárhely, 1906. április 12. A Rendezőbizottság.

— **Zárándoklat Rómába.** A kath. hívők ez évben is nagy zárándoklatot rendeznek Rómába a husvétüi ünnepek alkalmával. A zárándoklatban városunkból Gáspár István főgimn. tanár és négy gimnáziumi tanuló vesz részt, akik a múlt vasárnap indultak el a nagy utra.

— **Tanárok gyűlése Csiksomlyón.** Az erd. róm. kath. Státus főnhatósága alatt álló tanárok egyesülete április 17-én és 18-án tartja meg gyűlését Csiksomlyón. A gyűlés legfőbb tárgyát gimnáziumokban használandó tankönyveknek végleges megállapítása fogja képezni. A helybeli főgimnázium tanári karát Biró Lajos, Kovács Bernárdin és Mártonyi Lufác képviselik a gyűlésen.

— **Krisztus-szobor szentelés.** Elekcs Béláné főispánné és Stoker Antalné állami ügyésznő uruk áldásos fáradozása folytán összegyűlt 160 korona egy Krisztus-szoborra. A gyönyörű kivitelű, igazán művészi szobor nagy kedden megérkezett; nagy esütörtökre pedig az ünnepélyes isteni tisztelte után Somogyi Gusztáv plebános megszentelte. Azután elhelyezték a Lourdosi-oltár sirjába, melyet egészen átalakítottak s az egész sirt virágerdővel börtötték be, díszítették fel. Mint ujabbán értesülünk Fejér Károlyné urnő Czecz Margit és Szvoboda Hanka kiszasszonyok most gyónatós szék beszerzésére gyűtenek. Valóban örvend

az ember lelke mikor látja, hogy ily buzgó művelt nők minden felszólítás nélkül, saját szívük nemes sugallatát követve iparkodnak kodnak Isten-díszőségének terjesztésén. Legyen fáradozásuk sikeres! A róm. kath. főgimnáziumi „Mária Kongregáció“ 50 koronát adott e nemes célra s így remélni lehet, hogy rövid idő alatt nem egy, de két szép gyónatós szék hirdeti újra a hívek áldozat készségét.

— **Énekkar szervezés.** A ké. divásárhelyi Oltár-Együletnek felolvasó estélyeket rendező bizottsága, amint értesülünk, egy igen szép és életrevaló eszme megvalósításán fáradozik. Ugyanis egy nőkből és férfiakból álló vegyeskari szándékozik létesíteni, ami minden bizonnyal sikerülni is fog.

— **Gyászhir.** Különte László városunk tekintélyes polgára, a kiváló hazafi, ki a függetlenségi eszméknek bü katonája volt, e hó 9 én elhunyt. Temetése 11-én ment végbe a város közönségének nagy és ozzatlan részvétele mellett. Nyugodjék csendesen

— **Az Oltár-Egyület második estélye** a közönség fokozott érdeklődése mellett folyt ie múlt vasárnap az elemi iskolák tornacsarnokában. Révész Cyrill, főgimn. tanár felolvasása vezette be az estélyt. A felolvasás az emberről és az ember eredetének kérdéséről szólott, feltárva a különböző filozófusok véleményét az ember származásáról. A tudományos kutatáson alapuló felolvasás egy percig sem vált unalmasná, mert a felolvasó a száraz anyaghalmaza belelehelte az ő jóízű humorát és szípkázó szellemességét. A közönség a sikerült felolvasást zajos tapsokkal jutalmazta. Wertán Mariska k. a. kiváló zongora solója szintén nagy tetszéssel találkozott. Simon Karola k. a. Várad Antalnak „A legboldogabb“ című költeményét szavalta el kedvesen. Ezt követte az estélynek egy másik, szintén kiemelkedő pontja Dobay Olga k. a. és Nagy Dénes főgimn. tanár hegedű kettőse Wertán Mariska k. a. díszkrét zongora kísérete mellett. Nagy Dénes hegedű játékát már ismeri közönségünk s ezzel csak egy újabb babért fűzött eddigi művészi sikereihez. Először volt alkalmunk közönségünknek gyönyörködni Dobay Olga k. a. hegedűjátékában, akik ez első szereplése is fényesen sikerült és méltán kiérdemelte a közönség tapsait. Domby Lajos főgimn. tanár Reviczky Gyula egyik költeményét szavalta el s miut ujonnan bemutatkozott szavaló büszke lehet az elért sikerre. Befelezésül a polgári leányiskola kath. növendékei énekelték egy szép egyházi dalt Rákosi József énekvezető művészi dirigálása mellett. Ez estély is közel 100 koronát jövedelmezett az Oltár-Egyület javára. E ciklusban még egy felolvasó estély lesz május elseje körül.

— **Rendőrségi könyv s hírlapok számára.** Mina Kálmán, városunk új rendőrfőkapitánya, ki minden téren fontos és városunkra nézve jelentős újításokat hoz be, az újságírókról sem feledkezik meg. Ugyanis a helybeli hírlapok számára sajtókönyvről gondoskodott melybe a nevezetesebb és a közönséget is érdeklődő rendőrségi eseményeket fogják bevezetni, ahonnan az újságírók aztán hiteles értesüléseket meríthetnek. Ez új intézmény behozatalánálunk, hol annyi verekedés, lövöldözés esendháborítás fordul elő, valóban szükséges volt, amiért a főkapitány urnak köszönettel tartozunk.

— **Osztárak fufang.** Eddig csak rólunk, székelyekről mondták, hogy fufangosak vagyunk, hogy két eszünk van. Azonban úgy látszik, ebben a tekintetben rajtunk túl tesz az osztárak sógor. Nezzét véve, hogy Magyarországon lelkesülnek a tulipánért, fogta magát az osztár és gyorsan tulipános kreton szöveteket gyártatott abban a reményben, hogy Ma-

gyarországon majd nagy kelendőségnek fog üdvöndölni. Városunkba Ifj. Dávid István kereskedőnek is küldött mutatványul, aki azonban nagy megbotránkozással visszaküldötte az illető cégnek. Reméljük, hogy hazafias kereskedőink hasonló esetben szintén úgy járnak el, mert így lehet csak megtanítani a szemtelen osztrákot arra, hogy nekünk is van már hazai iparunk és nem szorulunk az övékre.

— A Vezuv kitörése. Olaszországban a Vezuv, mely évtizedek óta csendes, kitört. Veszéllyel fenyegeti a falvakat. Százötven méter magas tűzszlopok csapnak föl a kráter mélyéből, izzó szikladarabok repülnek körülbelül ezer méter magasságba. Új kráterek keletkeztek, melyekből láva ömlik ki és nagy szébeséggel halad a közeli falvak felé. A Monte Somyra nevű nagy fokon levő observatoriumot és a Boskotrecase községet elpusztította. A közeli községeket a lakosság rémülten hagyta el és Nápolyban keres menedéket.

— Smidt fia, hangszergyáros április hó közepén városunkba érkezik, mindennemű zongora javításokat és hangolásokat fog eszközölni; mintán alapos szakavatott munkáért teljes jótállást vállal el. Ajánlja a zongora tulajdonosok szíves figyelmébe. (3-3.)

C S A R N O K

A történelem első lapja. *)

Az oltáregylet április 8-iki estélyén felolvasta: Révész Cyrill.

A határtalan, a végtelennek tetsző sík pusztá közepén áll egy férfi mint néma szobor a csöndes éjben.

Feje felett ott ragyognak a titokzatos égboltozatban a ragyogó csillagok milliói.

Büszke tekintete felrepül a csillagok közé, szeme mérészen kutat a változatos fénytenger mélyeiben mintha valami láthatatlant keresne.

Azután kezét kiterjeszti a csillagocsoán felé és ajka halkán kérli:

„Ti fényes csillagok! Miért is ragyogtok — meddig étek? És én? Én honnan jövök közétek? Miért vagyok? — Meddig élek?”

És e tépelődő kérdésekre nem ad feleletet a néma magán! Ez a férfi pedig, aki mindezeket kérli — az ember!

A kíváncsi ember — maga az egész emberiség — tudni vágyó, a tudni akaró emberiség.

Az az emberiség, mely kielégítő feleletet keres a kérdésekre.

Igen, mindenki kérdezi a felvilágosodottság 20 ik századában a könyvekben, az újságokban és értekezésekben: „honnan vagyok? honnan származtam?”

Tagadhatatlan, hogy a kérdés fontos és igen érdekes és azért is foglalkoztatta mindenkor az emberi eszemet.

A természet titkai mindinkább gyérülnek az ember előtt, Szellemének hatalma átöleli a mindeuséget, kutat, keres benne és új eredmények jutalmaznak fáradozó törekvéseit.

Sokszor képzelt feltevéseket az igazság rovására való tények gyanánt fogadott el az elfoglalt előszeretettel.

Pedig itt nem szabad képzelt légvárakra

*) Dr. Platz: „Az ember” c. műve I. részének ismertetésül.

építeni az igazat, hanem meg kell vizsgálni a dolgot a természettudomány bebizonyított tényei alapján, melyek ezt a kérdést is a valóság súlyos erejével vizsák diadalra.

Nos kicsoda hát az ember? Ki az a föld ura? Honnan került ide e földre?

Lássuk az emberiség történelmének első kezdetét.

I.

Az emberiség bár nem legrégibb, de legmegbízhatóbb okmánya a nagy könyv — a könyvek, könyve, a szent Biblia.

Ez a szent könyv azt tanítja, hogy az ember Isten teremtménye, Istentől nyerte természeti méltóságát, tőle ered, a láthatatlan, de élő Istentől az ember.

Igen, az ember Isten alkotása, aki minden létező felett magasan áll — ő a teremtes koronája.

Ez a hit, ez a tanítás és ez a világnézet közös birtoka az ókor minden kultúrájának. Az indek Vedái — sz. könyvei — a persak Avestája — Babylon és Assiria ókirásai, Aegyptom papyrus tekercsei Isten keze alkotásának és remekének tekintik és hirdetik az embert.

E hit, e meggyőződés minden ellentmondás nélkül teljes érvényben volt a legújabb időkig.

Azonban a természettudományok fejlődése öslénytani ismeretek bővülése, a bonctan előhaladása a 18-ik század második felétől kezdve egy új véleményt vetett a felszínre, mely a réginek teljes ellentéte, mely az embert többé nem Isten alkotásának, hanem a természeti erők működési eredményének vallja s a mely szerint az ember nem foglal el kiváltságos helyet a lények sorozatában, hanem az állatok világának legfejlettebb szeme, ki mérhetetlen idők lefolyása alatt az állatok rendjéből természetes fejlődés útján nyerte eredetét.

Az ember tehát egy volna az állatok közül — ezekben tartozik felismerni saját vérrokonait, saját vérért és esontját; és e véleményt a tudomány fegyvereivel kezdte bizonyítani, nem egészen elfogulatlanul, nem is egészen szakszerűleg, mignem a jelen idők legnagyobb eszű emberei bölénéztek e kérdés mélyeibe és ma már tisztábban látunk e téren mint elődeink.

Kik azok, akik e kérdéssel foglalkoztak — e kérdés megfajtése körül foradoztak?

(Folyt. köv.)

Legujabb.

Bereck, ápr. 14. d. u. 4 óra.

Berecki választók zöme Bajkó Barabás, erdőbirtokos, nagy iparost öhajítja függetlenségi programmal képviselőnek.

Szerkesztői üzenetek.

A könykiadóknak. Csak olyan irodalmi és zen i művekről írhatunk ismertetést, melyeket szerkesztőségünk címére megküldenek.

Kérdezős' ödönök. Ön azt kérli, hogy minek tartjuk azt a viselkedést ha valaki mű-

ros estélyen a szereplők negligálásával hanges társalgást folytat. Hát egyszerűen illetlenségnek.

Többeknek. Üdvözlétüket hálásan köszönjük, az előlegezett bizalomra rá fogunk szolgálni.

B. J. Kovászna. Szíves soraidat és az ígért támogatást nagyon köszönjük. Viszont boldog ünnepeket kívánunk mindyájatoknak.

Munkatársainknak. Az értékes cikkeket köszönettel vettük. Tárgyhalmoz miatt több cikk következő számainkra maradt, miért is szíves elnézést és türelmet kérünk. Egyuttal nagyon kérnénk munkatársainkat, hogy a lapunknak szánt cikkeket ködd délutánig és pántok délutánig beküldeni szíveskedjenek.

F. J. Későa érkezett, jövő számban jő.

HIRDETÉSEK.

BOR magyaradi saját termésem.

Ó-bor litere 42 fl. Uj-bor litere 38 fl.

A szállítást 50 litertől felfelé, az ujszentannai állomásra szállítva utánvétellel eszközölöm. Hordókat franco vissza.

A boraim tisztaságáért szavatolok. Vendégfőnököknek olcsóbb ár.

Tisztelettel
Ifj. **Adelmann Ferenc**
szőlőbirtokos, Uj-Szent-Anna.

(96. 4-4.)

Sz 233. — 1906. vhtó.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezenal közhírré teszi, hogy a kézdivásárhelyi kir. járásbíró-ság 1906. évi V. 154/2. számú végzése következtében Dr. Herepei Iván k.-vásárhelyi ügyvéd által képviselt Adler L. Jakab brassói cég javára Szóts Irma k.-vásárhelyi lakos ellen 550 K. s jár. erejéig 1906. évi február hó 24-én foganatosított kielégítési végrehajtás után lefoglalt és 2233 K. becsült következő ingóságok u. m.: bolti árucikkek, házbutorok stb. nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a k.-vásárhelyi kir. járásbíró-ság 1906. V. 152/2. számú végzése

BUTOR!

melyeknek szíves megtekintését kéri tisztelettel:

Butorraktáramban tulságosan felhalmozott árukból ápril 15-étől kezdődőleg a gyermek kocsik, gyermek székek, vasbutorok, diványok, ottománok, szalon garnitúrák, álló- és fali tükrök, képek, szőnyegek mélyen leszállított áron eladatnak. — Haló és ebédli berendezések nagy választékban kaphatók,

IFJ. JANGSÓ MÓZES, butorraktáros.

folytán 550 korona tőkekövetelés ennek 1906. évi január hó 22 napjától járó 6% kamatai, 1/8% váltódíj és eddig összesen 90 K. 10 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig alperes üzleti helyiségénél leendő eszközölésére 1906. évi április hó 20-ik napjának d. e. 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni

szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igénylők szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat

mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendelhetik.

Kelt K.-vásárhely, 1906. évi ápr. hó 9-án.

Manya Ágoston
kir. bírósági végrehajtó.

(39. 1—1.)

(32. 4—10.)

FIGYELEM!

Megbízható legjobb minőségű birneves valódi szepességi **lenvászon és damasztáru** minden nagyobb üzletben kapható. **A késmárki gyár bejegyzett védjegye**

Késmárki gyártmány csak az

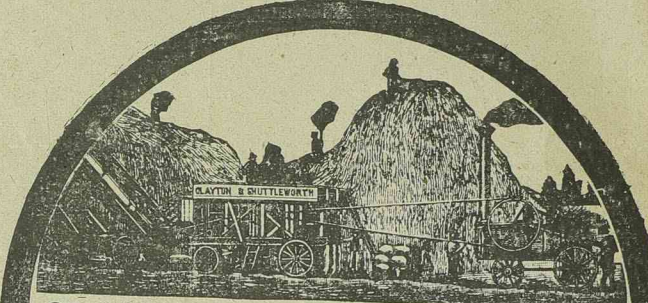
VALÓDI SZEPESSÉGI VÉD-JEGY

HAZAI IPAR!

APRÓ

HIRDETÉSEK

szavai egyszeri kölése 5 fillér, cím és vastag betűvel szede t szavak duplan számíttatnak — Tíz szóig terjedő apró hirdetés ára 50 fillér.

CLAYTON & SHUTTLEWORTH

Budapest, Váci-körút 63,

által a legutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzcséplőgépek,

szalmakazalozók, járgány-cséplőgépek, lóhere-cséplők, tisztítórosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyújtók, boronák, sorvetőgépek, Planet jr. kapálók, szecskavágók, répvágók, kukoricza-morzsolók, darálók, őrlőmalmok, egyetemes acél-ekék, 2- és 3-vasu ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

IF J. JANCsó MÓZES

KÉZDIVÁSÁRHELYT a „Jancsó“-féle gyógytár mellett.

Könyvnyomdában

gyorsan, izléssel és a legolcsóbb árak mellett készítették el minden a könyvnyomdai szakmábavágó munkákat, u. m.: irodalmi műveket, tudományos és irodalmi folyóiratokat, tankönyveket, heti és havi lapokat, kereskedők és iparosok részére számlákat, gyászjelentéseket, körleveleket, üzleti könyveket, névjegyeket, meghívókat, falragaszokat, stb. stb.

Könyvkötészetemben

minden fajta könyvek bekötését nagyon jutányos áron eszközölöm s azokat kívánatra ellátatom éresarkokkal, miáltal azok tiszszerte tartósabbakká válnak.

Nagy nyomtatvány raktárban minden szükségeltető községi, közigazgatási, egyházi és ügyvédi nyomtatványok finom papíron nyomva állandóan nagy raktáron vannak.

Butorraktáramban

mindig készletben tartok: ebédő és szalon berendezéseket, ruha-, mosdó-, éjjeli- és öltözőszekrényeket márvánnyal és anélkül, garnitúrákat, sodrony betéteket, ágyakat, matracokat, hajlított és préselt ületű székeket, függőnytartókat, gyermekkoscsikat, stb. stb., melyeket szintén felügyeletem alatt — kiltűnő száraz anyagból — saját asztalos, esztergályos és faragó műhelyemben készíttetek, s azoknak úgy jószágáért mint tartósságáért teljes felelősséget vállallok.

Legolcsóbb bevasárlási forrás
Olcsó! Szép! Tartós! Meglepő!
Divány- és garnitúrákból
Ifj. Jancsó Mózes
kárpitos és díszítő műhelyében
Kézdivásárhelyt.

Készíttetek saját felügyeletem alatt: új ebédő- és heverő-diványokat, garnitúrákat, matracokat, foteleket, diványpárnákat, stb. szóval minden e szakba vágó munkákat, ugyszintén bármilyen rongálódott diványok, fotelek, stb. újratömését vagy behuzását olcsó és jutányos árak mellett teljesen új alakíttatásuk át.

